

21-08-2018

EM 2018/234

Jeg skal i henhold til § 36 i Forretningsordenen for Inatsisartut hermed fremlægge følgende forslag til forespørgselsdebat:

Forslag til forespørgselsdebat om at fangst dyr i Tasiilaq og i de omkringliggende bygder ikke længere omfattes den almindelige fastsættelse af kvoter for fangst dyr.

(Medlem af Inatsisartut Jens Napaattooq, Partii Naleraq)

Der fastsættes en kvote på 25 isbjørne for fangerne i Tasiilaq og de omkringliggende bygder, og kvoten er i løbet af foråret blevet opbrugt, og det har medført at isbjørnene frit kan vandre ved befolkede områder.

De arter hvor der er sat kvoter for er narhvaler, hvidhvaler, og års kvoten på disse dyr er på 16 dyr, og kvoten bliver brugt op i løbet af sommeren, og fangerne skynder sig at fange de dyr de kan fange, og de indebærer at kvoten bliver brugt op. Det kan vi ikke længere acceptere, fordi fangerne i Østgrønland nærmere betegnet Tasiilaq og de omkringliggende bygder ikke har de samme muligheder for indhandling som det er tilfældet med Vestgrønland.

På Naalakkersuisuts svar til mit § 37 spørgsmål fremgår det:

”Kvoterne fastsættes på baggrund af bestandens bæreevne med henvisning til bæredygtighedsprincippet ved fangst. Naalakkersuisut fastsætter et eller flerårige kvoter for fangst af kvoterede arter, særskilt for hver bestand eller underbestand. Fastsættelsen af kvoter sker også med hensyn til internationale aftaler, der er indgået med henblik på ressourcernes bevarelse og reproduktion, biologisk rådgivning, brugerviden, og en offentlig høring.”

På det grundlag mener jeg at den fastsatte kvote er for lille i forhold til fangerne i Østgrønland. Fangerne hører gang på gang at biologerne har planer om at foretage en optælling af de forskellige arter i Østgrønland, og i samme ombæring bliver der ligeledes nævnt at kvoten skal forhøjes, og der er indtil nu ikke sket noget.

Når fangerne ikke længere har mulighed for at fange dyr, bliver de tilskuere og presser på at få mulighed for at fange dyr. Hvornår er det vi skal have mulighed for at fastsætte kvoter på basis af befolkningen i området?

Som eksempel vil jeg drage, at såfremt kvoten på fangst af isbjørne forhøjes med ti dyr og kvoten på narhvaler forhøjes til 80 dyr, vil det ikke have en nævneværdig indflydelse på bestanden, og vil derimod være til gavn for befolkningen i Tasiilaq og de omkringliggende bygder

Med denne korte pålæg ønsker jeg jer en god debat.